

El Poble Català

Diari que fou en la clandestinitat Portantveu de l'O. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (França)

... els homes al servei del partit, i no el partit al servei dels homes

Es publica els 8 i 23 de cada mes

E. R. de C. a les ordres de la Junta Suprema.
Les J.E.R.C. a les ordres del partit i del Consell Nacional de Catalunya per l'alliberació de la Pàtria.
Joventut, nostra hora s'avança.

Lluís COMPANYS, martir de Catalunya

El dia 15 d'Octubre 1940, el President LLUIS COMPANYS moria afusellat a Montjuïc, el castell sinistre i fatidic. A LLUIS COMPANYS l'havien lliurat els botxins de Vichy, amb Pétain al cap, el confrare de Franco.

Matant-lo, els botxins el feren immortal, car moria per la dignitat i la llibertat de Catalunya, que ja té un martir més en el seu historial gloriós.

La memòria de LLUIS COMPANYS ens ha d'ésser sagrada a tots els catalans. I avui els Catalans reunits a França i a punt d'entrar com una allau victoriosa a Catalunya, diem :

PRESIDENT DE CATALUNYA : JUREM VENJAR-VOS !

PRESIDENT DE CATALUNYA : JUREM ESSER INEXORABLES, IMPLACABLES, AMB ELS VOSTRES BOTXINS.

PER A NOSALTRES, PRESIDENT COMPANYS, VOS NO MORIREU MAI, CAR VIVIU EN EL NOSTRE COR !



Editorial

ESPERANÇA

No volem creure que ningú de bona fé, sigui contrari a la unió de tots els partits catalans per a lluitar contra el bàrbar de Franco i les seves ordes salvatges. No volem creure que ningú no cregui necessari unir-nos per a restaurar les llibertats i salvar el patrimoni espiritual de Catalunya.

Aquest patrimoni no és de partit ; és de tot el nostre poble i per tant cal que s'uneixin tots els partits catalans.

Tenim fé en el futur perquè tenim esperança. Sense esperança, no és possible la fé. Els homes que estimen Catalunya tenim fé en ella i lluitem per ella perquè esperem la seva alliberació i a portar-li, democràticament, els homes capacitats per a seguir els seus destins.

El nostre amor a Catalunya — de massa temps encà — ha estat un amor-dolor ; ha estat un turment creador d'ansies i energies noves.

Si l'amor ens sasceja és per acabar-nos d'omplir.

Es per això que vivim aquesta febrilitat actual

terbolències i desacords, amb una gran fé en l'avenir perquè tenim esperança.

Esperem que els homes de bona voluntat, guiats, solament, per l'amor a Catalunya, veuran amb claredat el

camí a seguir i ens trobarem junts dintre aquesta « Aliança Nacional Catalana », aquí ja segellada amb sang, que ens ha de rescatar la Pàtria.

En tenim tota la certitud i tota l'esperança.

Quan tornem a Catalunya

Quan tornem a Catalunya hi tornarem més ardits ; cada pit una bandera i cada bandera un crit, un crit que saltarà en l'aire desplegat a l'infinit.

Les altives serralades saludaran el mati treint-se les barretines d'aquells núvols ponentins.

Quan tornem a Catalunya tot serà rula i caní ; s'aixamplaran les collades com uns grans braços amics ; els rius saltaran depressa ansiosos d'anar-ho a dir ; els vents teixiran banderes de boirines dalt dels cims i tot el cor de la Pàtria cantarà : « Ja són aquí ! »

Quan tornem a Catalunya la terra voldrà florir ; si és al cor de l'hivernada res no la podrà impedir ; hi haurà esclats de primavera en el fons dels cinc sentits,

hi haurà roses de cent fulles i espines de cent neguits ; hi haurà somriures de mares d'esposes i de fadrins i flors de llàgrimes dolces de maragdes i robins.

Quan tornem a Catalunya tremolarà cada cim del bategar de la Pàtria que és el bategar més viu ; cada pit una muntanya i cada muntanya un pit. Tots els cims de Catalunya alcaren el mateix crit : la bandera catalana estesa de cim a cim, relligant les nostres glòries, les d'avui amb les d'ahir i l'or i la sang dels àvis tindran brills nous i antics i l'ànima de la terra tremolarà en cada pit amb un « Visca Catalunya ! » que els aires farà estremir.

Salvador PERARNAU.

St. Giron 27-9-44.

L'empresonament i la mort del President LLUIS COMPANYS

DIA 13 D'AGOST.—Vivia en una villa prop de la platja a la Baule Les Pins (Bretagne). Havia estat malalt i aquell dia el primer que es llevava, va sortir a prendre el sol. En la seva absència va presentar-se a la casa un individu que, parlant un mal francès, va preguntar per ell, retirant-se però quedant de vigilància pels voltants de la casa. Als pocs moments de tornar el President Companys de passeig, va parlar-se devant de la casa una camioneta plena d'alemanys vestits de paisà junt amb l'individu que hi havia anat anteriorment. Feren un registre minuciós per tota la casa dient que buscaven l'or d'Espanya, l'or del SERE, emportant-se els diners que varen trobar i uns capdells de llana, segurament pensant-se que hi havien billets a dintre. La detenció va fer-se en presència d'algunes senyores a les quals els alemanys tractaren brutalment amb llurs pistoles. Com sigui que el President Companys protestés de la forma, contestaren amb mal espanyol : « Somos muy brutos ». El feren pujar a la camioneta i el portaren a la Kommandatur d'aquella mateixa població, quedant delinquant en un edifici anexe a l'indical centre policíac. Quan varen anar a interessar-se per ell, diguerent que éssent cosa política, segurament no passaria res. El dia 17 el traslladaren a París ingressant a la Santé.

DEL DIA 17 al 20 D'AGOST.—Les dades resulten un xic confuses sobre el dia d'ingrés a la Santé, però va ésser en un dels dies esmentats. En aquella presó fou tractat com el pitjor dels criminals i molt mal alimentat. No va poder-se canviar de roba. A l'Ambaixada digueren que no tenien art ni part en la detenció i no sabien si el portarien a Espanya o el deixarien en llibertat. En aquelles dies va arribar a París, de pas cap a Alemanya, en Serrano Suñer. El dia 26, probablement, fou notificat al President Companys que el portarien a Espanya, i el dia següent s'en feu càrrec el Sr. Urraca de l'Ambaixada d'Espanya que el va tractar cavallerament bé fins a Madrid. El viatge es feu en cotxe, i durant el trajecte en territori francès va poder escriure algunes cartes i enviar una foto feta per un aficionat, on se'l veu molt demacrat.

Passa a la 4a pàgina.